

Bruxelles, den 17.12.2019
COM(2019) 650 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG
SOCIALE UDVALG, REGIONSUDVALGET OG DEN EUROPÆISKE
INVESTERINGSBANK**

Årlig strategi for bæredygtig vækst 2020

{SWD(2019) 444 final}

DA

DA

"Jeg ønsker, at Europa skal sætte barren højere, når det drejer sig om social retfærdighed og velstand. Dette er Unionens grundlæggende løfte."
Ursula von der Leyen, 16. juli 2019

INDLEDNING

Økonomisk vækst er ikke et mål i sig selv. En økonomi skal tjene menneskene og planeten. Klima- og miljøhensyn, teknologiske fremskridt og demografiske forandringer vil medføre gennemgribende ændringer af vores samfund. Den Europæiske Union og dens medlemsstater skal nu reagere på disse strukturelle ændringer med en ny vækstmodel, der skal respektere begrænsningerne hvad angår brugen af vores naturressourcer og sikre jobskabelse og varig velstand i fremtiden.

Den europæiske økonomi har med succes lagt årene med finansiell krisestyring bag sig. Selv om den nu er i sit syvende år med uafbrudt vækst, er de eksterne og geopolitiske udsigter ved at blive mere dystre, der er fortsat stor usikkerhed, og Europa ser ud til at være på vej ind i en periode med afdæmpet vækst og lav inflation.

For at forblive konkurrencedygtige i fremtiden og nå Europas mål om klimaneutralitet er vi nu nødt til at fokusere på at overvinde udfordringerne for økonomien på længere sigt. Tiltrædelsen af en ny Kommission med en ambitiøs europæisk grøn pagt, med prioriteter for et Europa, der tjener alle, og et Europa klar til den digitale tidsalder, er det rette tidspunkt til at starte på en frisk med denne nye model for bæredygtig vækst.

Denne økonomiske dagsorden skal omdanne Unionen til en bæredygtig økonomi og bidrage til, at EU og dets medlemsstater når FN's mål for bæredygtig udvikling, som de har forpligtet sig til at overholde. Den skal fremme og ledsage den digitale omstilling og klimaomstillingen og omdanne vores sociale markedsøkonomi for at sikre, at Europa fortsat har de mest avancerede velfærdssystemer i verden og er et dynamisk knudepunkt for innovation og konkurrencedygtigt iværksættereri.

Den europæiske grønne pagt er vores nye vækststrategi. Den giver bæredygtighed — i alle dens betydninger — og borgernes velfærd en central rolle i vores politik. For at gøre dette skal fire dimensioner kombineres: miljø, produktivitet, stabilitet og retfærdighed.

Kernen i vores vækststrategi er fire supplerende dimensioner.

For det første bør vores indsats fokusere på at føre an i omstillingen til et naturvenligt og klimaneutralt kontinent hen imod 2050, samtidig med at det sikres, at alle kan drage fordel af de muligheder, dette vil medføre.

For det andet kan Europa ved at udvikle nye teknologier og bæredygtige løsninger være på forkant med den fremtidige økonomiske vækst og blive førende på globalt plan i en stadig mere digitaliseret verden, herunder på områder af central betydning for dets teknologiske uafhængighed såsom cybersikkerhed, kunstig intelligens og 5G. Digitale teknologier er en vigtig katalysator for den europæiske grønne pagt.

For det tredje er Unionen nødt til at fuldføre Den Økonomiske og Monetære Union for sikre, at alle de økonomiske værktøjer er tilgængelige, hvis der skulle opstå et alvorligt økonomisk chok. Euroens internationale rolle skal styrkes for at øge Europas slagkraft i verden og på de globale markeder og bidrage til at beskytte de europæiske virksomheder, forbrugere og regeringer mod en ugunstig udvikling i tredjelande. En dynamisk og modstandsdygtig Økonomisk og Monetær Union, der hviler på et robust grundlag, som udgøres af bankunionen og kapitalmarkedsunionen, er det bedste middel til at styrke den finansielle stabilitet i Europa og dermed euroens internationale rolle.

For det fjerde skal den nye økonomiske dagsorden sikre, at omstillingen bliver retfærdig og inklusiv og sætter borgerne i første række. I den forbindelse skal der rettes særlig opmærksomhed mod de regioner, industrier og arbejdstagere, der står over for de mest omfattende forandringer.

Kernen i dette udgøres af en industristrategi med et stærkt grundlag i det indre marked, der sætter vores virksomheder i stand til at innovere og udvikle nye teknologier og samtidig styrke cirkulariteten og skabe nye markeder. Det betyder, at Europas økonomiske politik skal sætte fornyet fokus på langsigtede mål med henblik på at tilbyde yngre generationer overalt i Europa en bæredygtig fremtid med velstand. Vi skal gå fra en gradvis til en systematisk tilgang på alle politikområder og samtidig følge en tilgang, der går på tværs af ministerier og myndigheder. Det skal være en inklusiv proces, der udvikles i samarbejde med Europa-Parlamentet, medlemsstaterne, arbejdsmarkedets parter og interessenterne. Målene for bæredygtig udvikling vil være i centrum for udformningen af EU's politikker og indsats. I den forbindelse udgør det europæiske semester en veletableret ramme for samordningen af økonomi- og beskæftigelsespolitikker, der er nødvendig for at lede Unionen og dens medlemsstater gennem disse forandringer, der har konsekvenser for hele økonomien. I denne årlige strategi for bæredygtig vækst skitserer Kommissionen prioriteterne for den økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken i EU. Inden for rammerne af denne tilgang kan der skabes synergier, det kan overvejes at foretage afvejninger mellem vækstdagsordenens fire dimensioner, og der kan fremlægges løsninger.

1. De økonomiske udsigter for Europa

Den europæiske økonomi er nu i sit syvende år med uafbrudt vækst. Økonomien forventes fortsat at vokse i 2020 og 2021, selv om vækstudsigterne er blevet svækket. Arbejdsmarkederne er fortsat stærke, og arbejdsløsheden falder stadig, omend i et lavere tempo¹). De offentlige finanser forbedres fortsat, vores banksystem er mere solidt, og Den Økonomiske og Monetære Unions fundament er stærkere. Investeringerne og den potentielle vækst ligger imidlertid stadig under niveauet fra før krisen. Den offentlige budgetsaldo forventes at blive en smule forringet mellem 2019 og 2021 som følge af lavere vækst og en lempelse af den diskretionære finanspolitik i visse medlemsstater, herunder ekspansiv finanspolitik i visse medlemsstater.

De økonomiske udsigter på kort sigt overskygges af et langt mindre gunstigt økonomisk og geopolitisk miljø og en stor usikkerhed. Udsigterne for den globale vækst er skrøbelige. Handelsspændingerne i fremstillingssektoren og den geopolitiske usikkerhed har en negativ indvirkning på investeringsbeslutningerne. Et fald i handelsintensiteten ledsaget af en lav produktivitetsvækst kan have en langvarig indvirkning på Europas position i en verden, der i stigende grad præges af rivaliseringen mellem USA og Kina. Dette påvirker især fremstillingssektoren, hvor der også sker strukturelle ændringer. Det ser derfor ud til, at den europæiske økonomi vil gå ind i en periode med en mere afdæmpet vækst og lav inflation. Bruttonationalproduktet (BNP) i euroområdet forventes nu at stige med 1,1 % i 2019 og 1,2 % i 2020 og 2021. For EU som helhed forventes BNP at stige med 1,4 % om året mellem 2019 og 2021.

De økonomiske udsigter på mellemlang sigt hæmmes af en aldrende befolkning, svag produktivitetsvækst og den stigende miljøforringelse. Det forventes, at arbejdsstyrken i 11 medlemsstater frem til 2024 vil mindskes med mere end 3 % i forhold til i dag som følge af den

¹ Forslaget til fælles rapport om beskæftigelsen fra Kommissionen og Rådet, der blev vedtaget sammen med den årlige strategi for bæredygtig vækst (COM (2019) 653), indeholder en detaljeret redegørelse for udviklingen på arbejdsmarkedet og i socialpolitikken, herunder gennem den sociale resultattavle.

aldrende befolkning². I 2060 vil EU's arbejdsstyrke være faldet med 12 %. Dette kombineret med flere årtiers tendens til faldende produktivitetsvækst mindsker økonomiens vækstpotentiale og lægger pres på de offentlige finanser i fremtiden. Desuden forventes miljøforringelsen i stigende grad at påvirke den økonomiske aktivitet som følge af hyppigere forekomst af ekstreme vejrforhold, påvirkning af menneskers sundhed og mindre pålidelig adgang til materielle ressourcer og økosystemtjenester.

Nu hvor der dannes skyer på horisonten er Europa nødt til at udvikle en ny vækstmodel, der giver mulighed for på effektiv vis at overvinde de langsigtede udfordringer, der omdanner dets samfund. Denne nye model vil også være afgørende for at sikre Europas politiske og økonomiske lederskab på globalt plan. Den vil endvidere øge vækstpotentialet og således hjælpe Europa med at forblive stærk i lyset af den stigende usikkerhed på kort sigt.

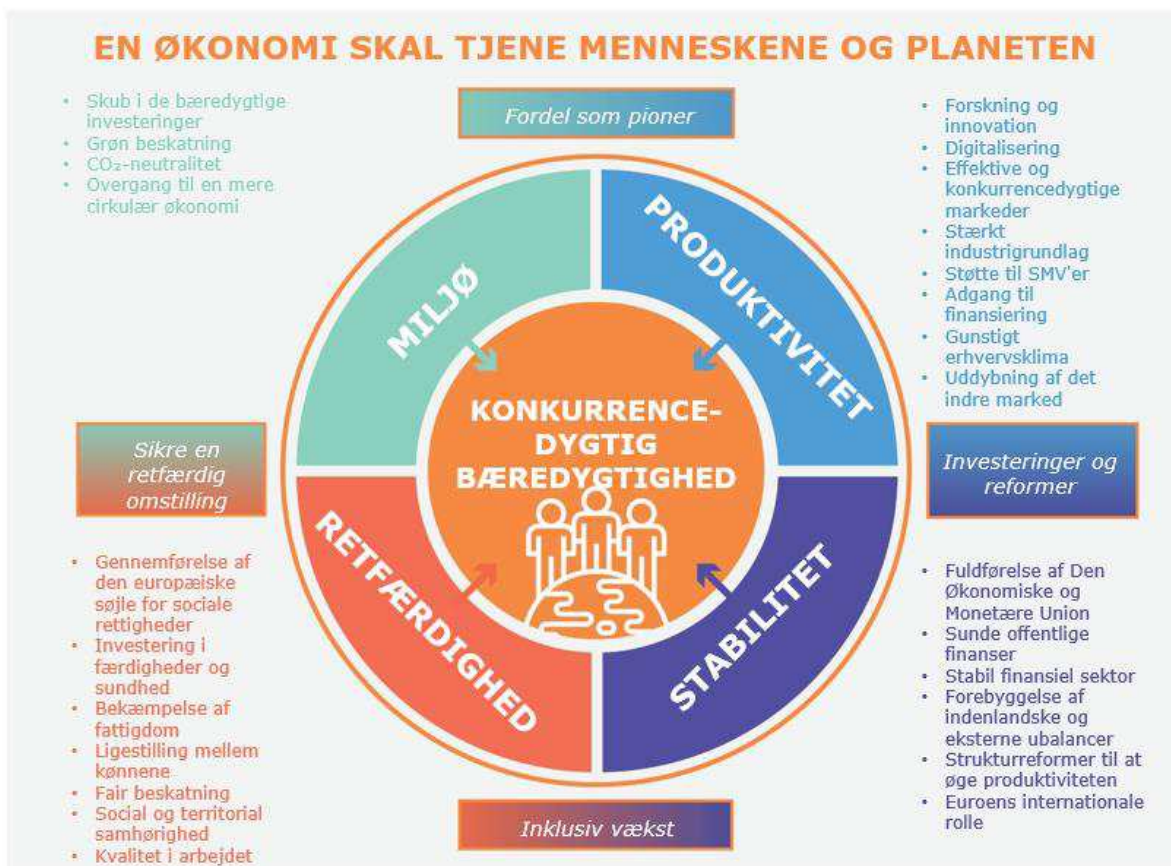
2. En ny model til at overvinde indbyrdes forbundne centrale udfordringer

Konkurrencedygtig bæredygtighed har altid været i centrum for Europas sociale markedsøkonomi og bør forblive dens ledende princip for fremtiden. Overgangen til en bæredygtig økonomisk model, der muliggøres gennem digitale og rene teknologier, kan gøre Europa til frontløber hvad omstilling angår. Lederskab inden for miljøbeskyttelse og et stærkt, innovativt industrigrundlag må betragtes som to sider af samme sag, og det giver EU en konkurrencefordel som pioner. En stabil økonomi, der giver mulighed for politikker med fokus på lang sigt, og en retfærdig omstilling for dem, der er mest berørt af forandringerne, er en forudsætning for succes og bør fuldende vores ramme.

Miljømæssig bæredygtighed, produktivtgevinst, retfærdighed og makroøkonomisk stabilitet bliver de fire dimensioner af vores økonomiske politik i de kommende år. Disse dimensioner, som er tæt forbundne og gensidigt forstærkende, bør danne grundlag for strukturreformer, investeringer og ansvarlig finanspolitik i alle medlemsstaterne.

Disse fire centrale dimensioner vil være afgørende for gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling. Indarbejdelsen af målene for bæredygtig udvikling i det europæiske semester — med særlig fokus på de økonomiske og beskæftigelsesmæssige aspekter — giver en enestående mulighed for at sætte borgerne, deres helbred og planeten i centrum for den økonomiske politik. I den aktuelle geopolitiske situation er det et stærkt signal om Europas tilsagn om bæredygtighed, at målene for bæredygtig udvikling sættes i centrum for udformningen af Unionens politikker og indsats.

² Rapporten om befolkningsaldringen 2018 https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/economy-finance/ip079_en.pdf

For at nå målene skal fordelene opveje omkostningerne på kort og lang sigt. Fordelene bør fordeles, og omkostningerne må ikke bæres af de mest udsatte. Både selve klimaændringerne og de ledsageforanstaltninger, der er nødvendige for at overvinde udfordringerne i forbindelse hermed, har betydelige fordelingsmæssige konsekvenser, navnlig på kort sigt. Ved udformningen af politikker og formuleringen af henstillinger om strukturreformer skal vi sikre støtte til de borgere, der er mest berørt af disse samfundsmæssige forandringer. På den anden side vil den grønne omstilling skabe nye arbejdspladser og større velfærd, f.eks. i form af sundere arbejds- og levevilkår. Også på andre politikområder skal der foretages afvejninger på kort sigt. Når det f.eks. drejer sig om at opnå en mere inklusiv vækst, kan den gennemsnitlige produktivitet på kort sigt falde, hvis mere lavtuddannede arbejdstagere integreres på arbejdsmarkedet. Dette ændrer imidlertid ikke den langsigtede fordel ved integration på arbejdsmarkedet, der over tid bidrager til at gøre samfundet mere afbalanceret og velstående. For at maksimere synergierne mellem de forskellige, skitserede politiske mål vil der være behov for betydelige offentlige og private investeringer, f.eks. inden for uddannelse, omskoling og innovation.

3. Miljømæssig bæredygtighed

Vores generation står over for den afgørende opgave at overvinde de klima- og miljømæssige udfordringer. Det vil fortsat være tilfældet i de kommende år. Omstillingen til klimaneutralitet kræver en gennemgribende forandring af økonomien i løbet af én generation. Disse ændringer vedrører ikke kun energi-, bygnings- og transportsektoren, men også industrien, landbruget og servicesektoren. Samtidig giver disse ændringer en enestående mulighed for at modernisere det forældede kapitalapparat i EU's økonomi og nytænke konkurrenceevnen på en bæredygtig måde med mennesket i centrum af omstillingen.

Med den øgede fokus på klima- og miljøpolitik bliver det europæiske semester styrket som et omfattende værktøj til støtte for den økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken. De vækstmuligheder, der opstår som følge af den øgede fokus på miljømæssig bæredygtighed, er centrale for Europas økonomiske dagsorden. Semesteret kan give medlemsstaterne specifik vejledning om, hvor der er størst behov for strukturreformer og investeringer i en mere bæredygtig og konkurrencedygtig økonomisk model. Det kan ligeledes hjælpe medlemsstaterne med at udpege og foretage vigtige afvejninger, f.eks. ved at udligne de sociale konsekvenser af stigende energipriser gennem en passende social- og finanspolitik. Europa må handle beslutsomt på områder som den cirkulære økonomi, vedvarende energi, energieffektive bygninger og lavemissionstransport. EU's industri er allerede nu en af de mest energieffektive i verden. Europa skal udnytte denne fordel og skabe yderligere incitamenter for virksomheder og investorer, således at medlemsstaterne kan nå de ambitiøse klimamål. Støtte til de borgere, sektorer og regioner, der er mest berørt af omstillingen, bør indgå i reformerne. En yderligere styrkelse af samhørighedspolitikken fokus på grønne og digitale investeringer vil bidrage til denne strategi.

Europa skal derfor investere rekordstore beløb i banebrydende forskning og innovation ved at anvende den fulde fleksibilitet i det kommende EU-budget på de områder, der har det største potentiale. Investeringerne bør være rettet mod rene aktiver, der er mest effektive med hensyn til at modvirke klimaændringer, og mod disruptiv innovation både på EU-plan og nationalt plan. Det vil kræve yderligere investeringer i energisystemet på 260 mia. EUR om året i perioden 2021-2030 at opfylde de eksisterende klima- og energimål for 2030. Den største del af investeringerne vedrører forbedring af energieffektiviteten i bolig- og servicesektoren. Desuden er der behov for betydelige investeringer i elproduktion og netinfrastruktur. En hurtig etablering af infrastrukturer til alternative brændstoffer inden for de næste to år vil være afgørende for, om bilindustrien kan nå emissionsmålene for nye biler.

I den forbindelse er der behov for ændringer af skatte-/støttesystemerne for at sikre, at incitamenterne er klima- og miljøvenlige, og for at tiltrække den nødvendige kapital til investeringer. Offentlig finansiering alene vil imidlertid ikke være tilstrækkelig. Vi skal udnytte private investeringer ved at sætte grøn og bæredygtig finansiering i centrum for Europas investeringskæde og finansielle system.

Med investeringsplanen for et bæredygtigt Europa kan Den Europæiske Union komme til at fungere som katalysator for private og offentlige grønne investeringer. Denne plan vil kombinere en specifik finansiering til støtte for bæredygtige investeringer med forslag til en forbedret lovgivningsmæssig ramme, idet der mobiliseres bæredygtige investeringer i alle afkroge af EU. For at nå dette mål er det nødvendigt at afsætte en større del af EU's udgifter til bekæmpelse af klimaændringer end nogensinde før, ved at tiltrække privat finansiering gennem garantier, skabe en befordrende ramme og hjælpe projektiværksættere med at strukturere rentable grønne projekter. InvestEU-programmet vil bidrage væsentligt hertil. Desuden bliver Den Europæiske Investeringsbank-Gruppe (EIB-Gruppen) gennem en fordobling af dens klimamål til 50 % til Europas klimabank. Inden for rammerne af den kommende mekanisme for en retfærdig omstilling samarbejder Kommissionen ligeledes med EIB-Gruppen om at mobilisere betydelige investeringer til de regioner, der har særligt behov for støtte i forbindelse med miljø- og klimaomstillingen i perioden for den næste flerårige finansielle ramme.

Forhøjelsen af indtægterne fra EU's emissionshandelssystem (ETS) udgør en yderligere kilde til finansiering af klimainsatsen og modernisering af økonomien. I 2018 beløb indtægterne fra ETS-auktioner sig til ca. 14 mia. EUR. I 2019 forventes indtægterne fra EU's ETS-auktioner at blive endnu højere, og i de kommende år vil de årlige indtægter fortsat være betydelige. Disse midler bør anvendes som bidrag til at opfylde klima- og energimålene for 2030 og til at investere i omstillingen til klimaneutralitet.

4. Produktivitetsvækst

I forbindelse med befolkningens aldring og de stadigt stigende ressourcemæssige begrænsninger vil den fremtidige vækst i indkomst og beskæftigelse i Europa i afgørende grad komme til at afhænge af højere produktivitet og innovation. Produktivitetsvæksten i EU ligger fortsat betydeligt under andre globale aktørers niveau. Tendensen i medlemsstaterne er siden 1980'erne ophørt med at konvergere med tendensen i USA. Dette afspejler også de europæiske virksomheders situation på globalt plan. Blandt de 100 største børsnoterede selskaber er kun de 23 europæiske. For 10 år siden var 40 af disse selskaber europæiske. Samtidig er forskellene inden for EU steget, idet de 10 % mest produktive regioner er mere end seks gange mere produktive end de 10 % mindst produktive. Oprettelsen af nationale produktivetsråd kan være til gavn for debatter i medlemsstaterne om, hvordan produktiviteten kan øges, ved at tilvejebringe uafhængige analyser af høj kvalitet og styrke det nationale ejerskab af strukturreformer.

For at opnå højere produktivitet er der behov for en systematisk og fremsynet forsknings- og innovationsstrategi. Forskellen i produktivitet mellem de virksomheder, der klarer sig bedst, og de virksomheder, der halter bagefter, er vokset i de fleste medlemsstater. Strukturreformer, der har til formål at fremme udbredelsen af innovation og forbedre adgangen til finansiering, kan gøre det muligt for langt flere virksomheder at drage fordel af innovationer og således øge produktivitetsvæksten. Offentlige og private investeringer i innovative teknologier, herunder avancerede digitale teknologier, bør støttes med henblik på at fremme udviklingen af nye varer, tjenesteydelser og forretningsmodeller. Der er behov for flere unge og fleksible innovatorer med banebrydende teknologier, som grundlæggerne af denne generations teknologigiganter var det for blot et årti siden.

Digitale teknologier såsom kunstig intelligens eller tingenes internet samt adgang til data er af afgørende betydning for en mere produktiv og grøn økonomi. Digitale teknologier ændrer den måde, hvorpå vi kommunikerer, lever og arbejder. Den ændrede dynamik som følge af den digitale omstilling kræver et højere ambitionsniveau på såvel EU-plan som nationalt plan, hvad angår øgede investeringer, innovationsfremmende regulering, effektive reformer og en menneskecentreret tilgang baseret på europæiske værdier. Europa har brug for et stærkt industrigrundlag, der bygger på en fælles strategi og delte ressourcer i nøglesektorer, for på nationalt plan at kunne producere de teknologier, der er nødvendige for at holde sig i spidsen af den globale konkurrence. Europa skal også forblive teknologisk uafhængig ved at investere i innovative teknologier såsom blockchain, højtydende databehandling og kvantedatabehandling, algoritmer og værktøjer, der muliggør datadeling og databrug. Data og kunstig intelligens er vigtige drivkræfter bag innovation, der kan hjælpe os med at finde løsninger på samfundsmæssige udfordringer — lige fra sundhed til landbrug og fødevarerproduktion, og fra sikkerhed til fremstilling.

I en tid med stigende globale spændinger giver EU's indre marked medlemsstaterne en række muligheder for at udvide handelen, skabe arbejdspladser og øge væksten. Det indre marked bidrager i vidt omfang til modstandsdygtigheden i EU's økonomi. Europas konkurrenter er økonomier af kontinental størrelse, og EU har derfor brug for et reelt indre marked, der omfatter hele kontinentet. Der er klare fordele: teknologiske fremskridt udbredes hurtigere på et enhedsmarked. Velfungerende markeder for varer og tjenesteydelser er en vigtig drivkraft for produktivitetsvækst, da de muliggør en mere effektiv ressourceallokering. Fremskridtene for så vidt angår markedsintegration er ikke lige store overalt, og der er behov for en ny politisk impuls, især med hensyn til det digitale indre marked, de europæiske netværk og kapitalmarkedsunionen.

Et centralt element i det indre marked er fastsættelse af standarder, der spiller en central rolle for gennemførelsen af EU's dagsorden for bæredygtig udvikling. Standarder er af afgørende betydning for at lede virksomhederne i retning af målene for bæredygtig udvikling, da de knytter retlige bestemmelser sammen med konkret, teknisk praksis. Standarder forbedrer også konkurrenceevnen ved at mindske produktionsomkostningerne og øge markedets størrelse.

Fastsættelse af standarder kan derfor hjælpe med at udvikle innovative produkter og produktionsprocesser, der baseret på de seneste teknologiske fremskridt kan bidrage til energieffektivitet, forbedret genanvendelse og en bæredygtig produktion. De tydeligste eksempler på den rolle, som standarder spiller for gennemførelsen af dagsordenen for bæredygtig udvikling, er "miljøvenligt design" og politikrammen for energimærkning³. Endelig bidrager standarder også til en retfærdig global konkurrence.

Tekstboks 1: Det indre markedes bidrag og præstationsrapporten for det indre marked⁴

Det indre marked er et vigtigt aktiv for Unionen. I de seneste 25 år har en hidtil uset integration ført til tættere økonomiske og sociale bånd mellem enkeltpersoner og virksomheder i alle EU's medlemsstater. Det indre marked har stadig potentiale til at skabe flere fordele for enkeltpersoner og virksomheder.

Det indre marked skal fuldføres og gennemføres på de områder, hvor resultaterne af den hidtidige indsats stadig ikke lever op til forventningerne, og det skal løbende opdateres for at overvinde nye udfordringer. Dette gælder også for nyligt vedtagne retsakter, der påvirker den **digitale** side af økonomien. Finanskrisen har understreget betydningen af stabilitet og integration på **kapitalmarkederne og de finansielle markeder**, hvor fragmentering stadig er en hæmsko for virksomhedernes vækst og investeringer. **Energi** er for Unionen blevet et nøgleelement i integrationen, men energimarkederne er på nationalt plan stadig i høj grad fragmenterede. Miljø-, klima- og infrastrukturmål er ligeledes afgørende for at sikre et velfungerende indre marked, der opfylder de sociale forventninger. Det indre marked undergår væsentlige ændringer, herunder digitalisering, således at virksomheder og enkeltpersoner i EU kan drage fuld fordel af de muligheder, som de nye teknologier tilbyder.

Det indre marked er af afgørende betydning for det europæiske semester og omvendt. Mange af de strukturelle hindringer for den fulde udnyttelse af fordelene ved det indre marked skyldes rent faktisk regler eller administrativ praksis på nationalt, regionalt eller lokalt plan, der forringer erhvervs klimaet og afholder virksomhederne fra at udøve deres aktiviteter på tværs af grænserne. I visse medlemsstater skader manglen på administrativ kapacitet eller fagligt kvalificeret personale præstationerne på markederne for offentlige udbud.

Disse resultater fremgår af **præstationsrapporten for det indre marked**, der er en nyhed i det europæiske semester 2020, og som offentliggøres sammen med nærværende årlige strategi for bæredygtig vækst.

Formålet med rapporten er at **vurdere realøkonomiens præstationer på det indre marked.** Tidligere var overvågningen hovedsagelig rettet mod det indre markedes retlige ramme for at sikre, at den blev håndhævet korrekt, men rapporten fokuserer primært på **det indre markedes resultater og præstationer.**

Rapporten gennemgår først de **hindringer, der står i vejen for, at borgerne og virksomhederne kan drage fordel af det indre marked.** Dernæst vurderes **det indre markedes præstationer:** flere valgmuligheder for forbrugere og virksomheder, lavere priser og høje standarder for forbrugersikkerhed og miljøbeskyttelse. Endelig gennemgår den en lang række aktiviteter, der er relevante for et velfungerende indre marked, **herunder dets miljøpræstationer og digitalisering.** På

³ Siden 2009 har miljøvenligt design muliggjort betydelige energibesparelser og dermed forbundne undgåede CO₂-emissioner samt i stigende grad betydelige effektivitetsgevinster.

⁴ Single Market Performance Report SWD(2019) 443.

den baggrund skal præstationsrapporten for det indre marked understrege, hvor vigtige strukturreformer på medlemsstatsniveau er for et velfungerende indre marked.

En større opmærksomhed på spørgsmål vedrørende det indre marked vil også fremme integrationen. Fordelene ved strukturreformer på et tæt integreret marked vil være til gavn for indenlandske forbrugere i det land, hvor de pågældende reformer gennemføres, men de vil også have en afsmittende effekt på forbrugerne i andre medlemsstater.

Europas finansielle sektor skal være bedre til at støtte innovation og investeringer i økonomien.

Europa skal videreudvikle sine finansielle markeder, således at alle økonomisk levedygtige virksomheder, herunder fremtidens innovative virksomheder, kan få midler til at investere i jobskabelse og vækst. Yderligere foranstaltninger til gennemførelse af kapitalmarkedsunionen vil sikre, at virksomhederne har adgang til den finansiering, de har brug for til vækst, innovation og ekspansion. Virksomheder, navnlig SMV'er, skal fuldt ud drage fordel af integrationen i de grænseoverskridende værdikæder og den gradvise sammensmeltning af industri og tjenesteydelser, der kendetegner den digitale tidsalder. EU-budgettet vil også bidrage hertil ved at åbne op for private investeringer i disse sektorer.

Højere produktivitet og mere innovation kan ikke opnås uden omfattende investeringer i uddannelse og kompetenceudvikling.

Det er af afgørende betydning, at voksne arbejdstagere, navnlig de 60 millioner lavtuddannede voksne, får støtte til at udvikle bredere kompetencer på et højere niveau. Tilsvarende er der behov for reformer af den grundlæggende almene uddannelse og erhvervsuddannelse for at vende tendensen med en stigende andel — i øjeblikket over 20 % — af elever med dårlige resultater i læsning, matematik og naturvidenskab. Der skal rettes op på manglen på digitale færdigheder. Samlede kompetencestrategier bør under hensyntagen til behovene hos de mest udsatte personer være fokuseret på de individuelle behov for opkvalificering og omskoling, som enkeltpersoner, virksomheder og regeringer har et fælles ansvar for.

Vækst og produktivitet skal støttes af konkurrencedygtige og effektive markeder og strukturreformer, der fjerner flaskehalse i erhvervs klimaet.

God regeringsførelse, effektive institutioner, uafhængige og effektive retssystemer, offentlige forvaltninger af høj kvalitet, solide rammer for bekæmpelse af korrupsion, et effektivt system for offentlige udbud, velfungerende insolvensregler og effektive skattesystemer er faktorer af afgørende betydning for en medlemsstats erhvervs klima. Alle disse aspekter, herunder dem, der vedrører retsstatsprincippet, kan have en indvirkning på investeringsbeslutninger og er derfor vigtige for forøgelsen af produktiviteten og konkurrenceevnen. Dette er så meget desto mere sandt i et globaliseret og digitaliseret miljø, der kendetegnes af en meget stor kapitalbevægelighed. Oplysninger om medlemsstaternes institutionelle og administrative præstationer, der er indsamlet gennem andre eksisterende styringsprocesser, vil indgå i det europæiske semester og danne grundlag for den makroøkonomiske vurdering.

5. Retfærdighed

For at forbedre sine økonomiske og sociale præstationer skal EU fuldt ud overholde principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder. Selv om den økonomiske genopretning har bidraget til at forbedre resultaterne på beskæftigelsesområdet og det sociale område i hele Europa, er der behov for en indsats for at sikre adgangen til sociale rettigheder og modvirke de risici, der kan være forbundet med en voksende social ulighed.

Alle arbejdstagere i Europa fortjener rimelige arbejdsvilkår. Fattigdomen blandt personer i arbejde ligger stadig over niveauet fra før krisen i de fleste EU-lande, og næsten hver 10. arbejdstager i Europa er truet af fattigdom. Selv om andelen af ufrivillig deltidsbeskæftigelse er faldende, er den

fortsat høj i flere medlemsstater, og udbredelsen af atypiske former for beskæftigelse bidrager til segmenteringen af arbejdsmarkedet. I den sammenhæng er det et vigtigt politisk mål at sikre alle arbejdstagere en rimelig løn, at fremme omstillingen til tidsbegrænsede fuldtidskontrakter samt at investere i mennesker og deres kompetencer. I lande, hvor den sociale dialog er svag, bør en større inddragelse af arbejdsmarkedets parter og en øget støtte til opbygning af deres kapacitet fremmes. For at sikre, at arbejdstagere også i tilfælde af et kraftigt økonomisk chok fortsat modtager støtte, kan de nationale foranstaltninger suppleres med en europæisk arbejdsløshedsforsikringsordning. Desuden bør EU intensivere indsatsen for at bekæmpe alle former for irregulær beskæftigelse, der bidrager til social dumping og udnyttelse af arbejdstagere.

Kvinder er fortsat ringere stillet på arbejdsmarkedet. På trods af, at kvinder generelt opnår bedre uddannelsesresultater, er den kønsbestemte forskel i beskæftigelsesfrekvens og løn stort set forblevet uændret i de seneste år. En formindskelse af denne forskel ville have en positiv indvirkning på økonomien og samfundet. For at øge beskæftigelsesfrekvensen for kvinder og bidrage til bekæmpelsen af børnefattigdom er det af afgørende betydning at fremme effektive politikker til fremme af balance mellem arbejdsliv og privatliv, at sikre adgang til børnepasning af høj kvalitet og at fjerne incitamenter på skatte- og ydelsessiden til ikke at deltage på arbejdsmarkedet.

Fremme af retfærdighed kræver investering i færdigheder, tilstrækkelige og bæredygtige sociale beskyttelsessystemer og foranstaltninger til bekæmpelse af udstødelse. For at fremme integrationen af alle borgere i morgendagens samfund er det af afgørende betydning at forbedre inklusiviteten og kvaliteten af uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne. Andelen af unge, der forlader skolen tidligt, bør reduceres, og de erhvervsrettede uddannelsers kvalitet og tiltrækningskraft bør øges. Investeringerne i færdigheder er imidlertid langt fra tilstrækkeligt. De sociale beskyttelsessystemer skal tilpasses, således at alle, der har behov herfor, opnår beskyttelse uanset deres beskæftigelsesstatus. Europa skal også mere effektivt bekæmpe de uligheder, som berører grupper, der er i risiko for udstødelse, f.eks. personer med handicap, romaer og migranter, således at de fuldt ud kan udnytte deres potentiale til at bidrage til økonomien, de sociale beskyttelsessystemer og samfundet. Som følge af befolkningens aldring er det stadig vigtigere at investere i sundhedspleje og langtidspleje, samtidig med at holdbarheden af det sociale beskyttelsessystem sikres for at garantere retfærdighed mellem generationerne.

Udfordringerne for samhørigheden mellem medlemsstaterne og inden for disse er øget. I kølvandet på den økonomiske og finansielle krise er forskellene hvad angår indkomster og adgangen til grundlæggende tjenesteydelser vokset i medlemsstaterne. De regionale forskelle i Europa udgør fortsat en udfordring, da de har en negativ indvirkning på væksten. Selv om de fattigste regioner er blevet mere velstående siden 2010, er deres økonomiske afstand til de rigere regioner vokset, bl.a. som følge af et fald i investeringerne. I nogle tilfælde vil den teknologiske udvikling og energiomstillingen kunne øge denne forskel yderligere, medmindre der træffes passende foranstaltninger for at styrke den regionale konkurrenceevne.

EU skal fortsat være en drivkraft for samhørighed. For at modvirke regionale og sociale uligheder skal der skabes muligheder for dem, der ikke direkte drager fordel af åbningen af markeder og teknologiske forandringer. Dette omfatter opkvalificering gennem bedre almen uddannelse og erhvervsuddannelse og sikring af en passende regional konvergens i spørgsmål såsom adgang til sundhedspleje og uddannelse af høj kvalitet. I det perspektiv skal medlemsstaterne fortsætte deres reformer og fuldt ud udnytte de instrumenter, der er tilgængelige inden for rammerne af EU-budgettet. Konnektivitet mellem regioner og adgang til mobilitet er af afgørende betydning for både samhørighed og produktivitet og skal støttes med passende investeringer.

Ved udformningen og gennemførelsen af klima- og miljøpolitikken har ikke alle medlemsstater, regioner og byer den samme udgangssituation. Derfor skal der ved udformningen af klimapolitikken fortsat følges en samhørighedsfremmende tilgang, der ikke udgør en risiko for

konvergenen. Selv om udviklingen hen imod en bæredygtig økonomisk model potentielt kan fremme væksten og beskæftigelsen i hele EU på mellemlang sigt, er det nødvendigt at træffe politiske foranstaltninger for at afbøde de negative virkninger på bestemte sektorer og regioner på kort sigt. Nogle sektorer vil skulle omstille sig, mens mange andre sektorer vil skulle træffe foranstaltninger til at bevare deres konkurrenceevne. Disse ændringer vil sandsynligvis ikke have den samme virkning i forskellige dele af Europa. En ny mekanisme for retfærdig omstilling vil yde skræddersyet støtte til de borgere og regioner, der er mest berørt, og vil sikre, at ingen bliver ladet i stikken. Den vil lægge særlig vægt på omstillingen af de regioner, der er mest påvirket af udfasningen af fossile brændstoffer.

Skatteunddragelse, skatteundgåelse og kapløbet om den laveste beskatning indskrænker landenes muligheder for at udforme deres skattepolitik efter deres økonomiers og borgeres behov. Nationale skatte- og socialsikringsssystemer bør optimeres for at styrke incitamenterne til deltagelse på arbejdsmarkedet, øge retfærdigheden og gennemsigtigheden og sikre, at velfærdssystemerne er tilstrækkelige og finansielt holdbare på et arbejdsmarked under forandring. Skattesystemerne bør også sikre tilstrækkelige indtægter til offentlige investeringer, uddannelse, sundhedspleje og social beskyttelse, sørge for en retfærdig fordeling af byrderne og forhindre konkurrenceforvridning mellem virksomhederne. Bekæmpelse af aggressiv skatteplanlægning og fair beskatning af internationale virksomheder er afgørende i den henseende. Der er et presserende behov for at reformere selskabsskattesystemerne i EU. De passer ikke til virkeligheden i den moderne globale økonomi og opfanger ikke de nye forretningsmodeller i den digitale verden. Når der genereres overskud, skal skatter og afgifter tilsvarende bidrage til vores sociale sikringsordninger, uddannelsessystemer og sundhedsvæsen samt infrastruktur.

6. Makroøkonomisk stabilitet

Den Europæiske Union skal øge sin økonomis stabilitet yderligere ved at gøre noget ved den fortsatte skrøbelighed på nationalt plan og EU-plan. Dette er en forudsætning for at sikre modstandsdygtighed over for fremtidige chok og for at lette omstillingen. Det vil sige ansvarlige økonomiske, finanspolitiske og finansielle politikker på nationalt plan på kort sigt og en passende politisk planlægning på længere sigt. Det betyder også, at der skal gøres en indsats på EU-plan for at gennemføre de centrale reformer for at styrke euroområdet.

Der er behov for koordinering af de nationale finanspolitikker i fuld overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagten for at sikre en velfungerende Økonomisk og Monetær Union. Ansvarlige og dynamiske finanspolitikker, der fører til fornuftige og holdbare offentlige finanser, er nødvendige for at sikre, at finanspolitikken kan udføre alle sine funktioner. Den finanspolitiske kurs i euroområdet forventes at blive overvejende neutral til let ekspansiv i 2020 og 2021. Samtidig er de nationale finanspolitikker stadig ikke tilstrækkeligt differentierede i betragtning af det tilgængelige finanspolitiske råderum i medlemsstaterne. Hvis medlemsstater med en stor offentlig gæld førte en mere forsigtig finanspolitik, ville de få nedbragt deres gæld, de ville blive mindre sårbare over for chok, og det ville give de automatiske stabilisatorer frit spil i tilfælde af økonomisk afmatning. På den anden side vil yderligere forøgelse af investeringerne og andre produktive udgifter i medlemsstater med en gunstig budgetsituation støtte væksten på kort og mellemlang sigt og samtidig bidrage til at skabe balance i økonomien i euroområdet. I tilfælde af en forværring af udsigterne vil en effektiv respons kræve en vækstfremmende finanspolitisk kurs på samlet niveau, samtidig med at der føres politikker i fuld overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagten, idet der tages hensyn til landespecifikke omstændigheder, og procyklikalitet undgås i det omfang, det er muligt.

For at sikre stabilitet skal der tages fat på de potentielle kilder til indenlandske og eksterne ubalancer, samtidig med at investeringer i fremtidig bæredygtighed og produktivitet beskyttes.

Både indenlandske og eksterne ubalancer skal holdes i ave ved hjælp af passende overvågning og strukturreformer. I situationen med lave renter bør de medlemsstater, der har behov for gældsnedbringelse, gøre en hurtig indsats for at nedbringe gælden, uden at det går ud over investeringerne. De nuværende høje offentlige gælds niveauer er en kilde til sårbarhed i nogle medlemsstater og en begrænsning for, at regeringerne kan levere makroøkonomisk stabilisering, når der er behov for det. Gældsreduktion vil også være nødvendig for at give medlemsstaterne finanspolitisk råderum til at håndtere fremtidige udfordringer og for at frigøre midler til investeringer. Dette gælder især, når bankernes begrænsede balancer og gældsætningen i den private sektor tages i betragtning. En yderligere korrektion af store eksterne ubalancer i beholdningerne og en reduktion af virksomhedernes og privates gæld er vigtigt for at mindske sårbarheden.

Det er vigtigt at forbedre kvaliteten af de offentlige finanser for at sætte gang i den potentielle vækst og støtte den økonomiske omstilling i forbindelse med de klimamæssige og digitale udfordringer. Der bør gøres en indsats på indtægtssiden såvel som på udgiftssiden gennem regelmæssige udgiftsanalyser, hvori der gives prioritet til de udgifter, der fremmer langsigtet vækst og gør brug af grønne budgetværktøjer. På udgiftssiden bør der regelmæssigt foretages udgiftsanalyser, og de udgifter, der fremmer langsigtet vækst, navnlig uddannelse, beskæftigelse og investeringer, bør prioriteres. På indtægtssiden bør skatterne støtte omstillingen til en grøn økonomi, blive mere retfærdige og være baseret på kilder, der er mindre skadelige for væksten.

Den finansielle sektor skal styrkes yderligere gennem fuldførelsen af bankunionen og kapitalmarkedsunionen. Dette bør opnås ved bl.a. at oprette en europæisk indskudsforsikringsordning, nedbringe misligholdte lån, svække forbindelsen mellem banker og stat, forbedre lovgivningen om bankers insolvens og vedtage foranstaltninger til yderligere forbedring af den finansielle integration. Samtidig skal de stigende enhedslønsmkostninger eller kraftige stigninger i boligpriserne i en række lande overvåges nøje, mens de makroprudentielle rammer skal tilpasses, og der skal træffes passende foranstaltninger, hvor det er nødvendigt, for at undgå akkumulering af nye ubalancer. Det er nødvendigt at arbejde videre med kapitalmarkedsunionen for at diversificere finansieringskilderne for virksomheder og investeringsmulighederne for sparere og dermed øge den private risikodeling i euroområdet. Det finansielle system skal også gøres mere modstandsdygtigt over for cyber- og klimatrusler.

Europa har brug for målrettede investeringer til at støtte omstillingen til en klimaneutral og fuldt digital økonomi. Den fleksibilitet, der gives mulighed for i stabilitets- og vækstpagten, bør udnyttes fuldt ud for at muliggøre de nødvendige investeringer og samtidig sikre finanspolitisk holdbarhed. Dette vil bidrage til at opnå en mere vækstvenlig finanspolitisk kurs i euroområdet og samtidig sikre finanspolitisk ansvarlighed. En hurtig vedtagelse af den nye flerårige finansielle ramme er også afgørende for at sikre, at der hurtigt er yderligere investeringer til rådighed til støtte for digitaliseringen og klimaomstillingen (se tekstboks 2).

Ovenstående vil være afgørende for at styrke euroens internationale rolle, som er en vigtig katalysator for at øge EU's indflydelse på de globale markeder. Det vil hjælpe europæiske virksomheder, forbrugere og regeringer til at modstå ugunstig udvikling i tredjelande og stadfæste den rolle, økonomien i euroområdet spiller på den internationale scene. Behovet for hurtig handling er blevet endnu mere presserende i den nuværende situation, hvor globale rivaliseringer og trusler mod det multilaterale system giver anledning til nye økonomiske konflikter på handels- og valutaområdet, hvilket risikerer at underminere mange af fordelene ved globaliseringen.

EU's budget er centralt for realiseringen af vores politiske ambitioner.

En **investeringsplan for et bæredygtigt Europa** bygger på eksisterende og nye mekanismer og vil tilvejebringe de investeringer, der er nødvendige for at indfri den europæiske grønne pagt. En **mekanisme for en retfærdig omstilling** vil beskæftige sig med de hårdest ramte regioner og sikre, at ingen lades i stikken.

InvestEU-programmet forventes at mobilisere over 650 mia. EUR i yderligere investeringer i tiden frem til 2027 gennem anvendelse af en EU-garanti. Programmet er et vigtigt instrument til at tiltrække private finansielle midler med henblik på at fremme EU's målsætninger.

Midler under samhørighedspolitikken (Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus og Samhørighedsfonden) spiller en afgørende rolle med hensyn til at støtte social og territorial samhørighed i medlemsstaterne, regionerne og landdistrikterne, så disse kan følge med den digitale og den grønne omstilling af verden. I Kommissionens forslag til den næste flerårige finansielle ramme er den samlede tildeling under samhørighedspolitikken for 2021-2027 fastsat til 374 mia. EUR i løbende priser.

Reformstøtteprogrammet vil udvide de værktøjer, der er til rådighed på EU-plan til at hjælpe med gennemførelsen af strukturreformer i alle medlemsstaterne, og yde både teknisk og finansiell støtte. Inden for rammerne af dette forventes budgetinstrumentet for konvergens og konkurrenceevne at yde støtte til reformer og investeringer i medlemsstaterne i euroområdet.

Over EU-budgettet vil der blive investeret rekordstore beløb i banebrydende forskning og innovation ved at anvende den fulde fleksibilitet i det kommende budget på de områder, der har det største potentiale. Horisont Europa vil bidrage med 98 mia. EUR til investeringer i innovation i EU.

EU-budgettet vil fungere som en katalysator, der skal løfte bæredygtige private og offentlige investeringer og kanalisere EU's støtte til omstillingen til ren energi derhen, hvor der er størst behov for den. Under det nuværende langsigtede budget for 2014-2020 er der i EU-budgettet allerede blevet lagt større vægt på klima og miljø i udgiftsprogrammerne. Modvirkning af og tilpasning til klimaændringer er blevet gjort til en integreret del af alle større EU-udgiftsområder. Kommissionen har i sit forslag til et EU-budget på over 1 billion EUR for perioden 2021-2027⁽⁵⁾ forøget sin ambition om at bruge mindst 25 % af udgifterne på klimarelaterede aktiviteter, hvilket svarer til 320 mia. EUR. Under den fremtidige fælles landbrugspolitik vil en ny grøn arkitektur yde et større bidrag til beskyttelse af miljøet og klimaet, og tiltag under den fælles landbrugspolitik forventes at bidrage med 40 % af den fælles landbrugspolitik's samlede finansieringsramme til klimamålsætninger.

7. Fornyet fokus for det europæiske semester

Den nye vækststrategis fokus på konkurrencemæssig bæredygtighed vil hjælpe med at nå målene for bæredygtig udvikling. De økonomiske, sociale og miljømæssige udfordringer har betydning for økonomien som helhed. Det vil kræve en betydelig indsats på alle politikområder både på EU-plan og nationalt plan for komme i mål. En afgørende succesfaktor er de offentlige myndigheders evne til at styre den økonomiske og sociale politik og finanspolitikken, så målene for bæredygtig udvikling nås. Bidraget fra forskellige styringsniveauer i EU til at nå målene for bæredygtig udvikling er komplekst på grund af kompetencefordelingen mellem medlemsstaterne og EU-institutionerne. De omstillingsmæssige udfordringer er fælles, men udgangspunktet er forskelligt,

⁵ Forslag til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027, (COM(2018) 322 final).

idet nogle medlemsstater er mere eksponerede for økonomiske, sociale og miljømæssige risici eller skal gøre større fremskridt for at nå målene for bæredygtig udvikling. Det er derfor nødvendigt med differentierede, men nøje koordinerede, politikker i medlemsstaterne. I løbet af det seneste årti har det europæiske semester fået større betydning som det vigtigste redskab til samordning af de nationale økonomi- og beskæftigelsespolitikker. Som sådan kan det europæiske semester være med til at styre disse politikker, så målene for bæredygtig udvikling nås ved at overvåge fremskridtene og sikre en tættere koordinering af de nationale indsatser på området for økonomisk politik og beskæftigelsespolitik, idet der fokuseres på problemstillinger, der har betydning for økonomien som helhed.

Det europæiske semester sætter allerede et fornyet fokus gennem den bredere økonomiske politik, der fremlægges i denne årlige strategi for bæredygtig vækst. Dette vil fortsætte med landerapporterne for 2020, Kommissionens analyse af medlemsstaternes sociale og økonomiske situation. Som et første skridt vil 2020-rapporterne indeholde en forstærket analyse og overvågning af målene for bæredygtig udvikling. De vil indeholde et nyt særligt afsnit, der fokuserer på miljømæssig bæredygtighed, og som tilføjes som supplement til analysen af de økonomiske og sociale udfordringer. Målet er at støtte medlemsstaternes tiltag ved at identificere synergier og afvejninger mellem miljømæssige, sociale og økonomiske politikker på nationalt plan. Analysen i rapportererne vil også understøtte anvendelsen af EU-midler til bæredygtige investeringer i EU. Ud over dette nye afsnit vil hver landerapport også indeholde et nyt bilag med de enkelte medlemsstaters resultater for målene for bæredygtig udvikling. I dette nye bilag overvåges hvert lands fremskridt på grundlag af Eurostats indikatorer vedrørende målene for bæredygtig udvikling. Desuden har Kommissionen opfordret medlemsstaterne til i deres nationale reformprogrammer at gøre status over de fremskridt, der gøres med hensyn til målene for bæredygtig udvikling, i form af et kvalitativt supplement til Kommissionens indikatorbaserede overvågning i semesteret, som for de pågældende politikker vil tage højde for aspekter med betydning for hele økonomien. Målet er ikke at skabe yderligere administrative byrder for de nationale myndigheder, men snarere at bygge videre på eksisterende nationale overvågningsværktøjer, som f.eks. de årlige frivillige nationale revisioner, som planlægges på FN-plan, for at give mere brugbar vejledning og koordinering på EU-plan. Med udgangspunkt i landerapporterne vil Kommissionens forslag til de landespecifikke henstillinger for 2020, som skal vedtages i maj, fremhæve de nationale reformers bidrag til de fremskridt, der gøres med hensyn til at opnå specifikke mål for bæredygtig udvikling, hvor dette er afgørende at sikre samordningen af de økonomi- og beskæftigelsespolitikker, der vedrører økonomiske udfordringer af fælles interesse.

Ved at udvikle denne nye tilgang i dette semester og i de kommende år vil det europæiske semester direkte støtte Den Europæiske Union og dens medlemsstater i opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling på tværs af økonomi- og beskæftigelsespolitikkerne og sikre, at økonomien tjener alle, og at væksten er bæredygtig.

1. Ingen fattigdom
2. Ingen sult
3. God sundhed og velvære
4. Uddannelse af høj kvalitet
5. Ligestilling mellem kønnene
6. Rent vand og sanitet
7. Økonomisk overkommelig og ren energi
8. Ordentligt arbejde og økonomisk vækst
9. Industri, innovation og infrastruktur
10. Mindre ulighed
11. Bæredygtige byer og lokalsamfund
12. Ansvarligt forbrug og ansvarlig produktion
13. Klimaindsats
14. Livet under vand
15. Livet på land
16. Fred, retfærdighed og stærke institutioner
17. Partnerskaber for målene

Kilde: De Forenede Nationer.

KONKLUSION OG NÆSTE SKRIDT

At omsætte denne strategi for bæredygtig vækst til handling er et fælles projekt. Det vil kræve en fælles indsats og et fælles engagement fra alle europæiske aktørers side. Det Europæiske Råd opfordres til at tilslutte sig denne strategi. Medlemsstaterne bør tage hensyn til de prioriteter, som Kommissionen har udpeget, i deres nationale politikker og strategier som fremsat i deres stabilitets- eller konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer. Kommissionen vil på dette grundlag komme med landespecifikke henstillinger, som medlemsstaterne sidenhen skal vedtage i Rådet. Medlemsstaterne er således i sidste ende ansvarlige for indholdet og gennemførelsen af disse henstillinger.

Medlemsstaterne bør fuldt ud benytte sig af EU's tilgængelige politiske og finansielle instrumenter. Kommissionen er rede til at støtte medlemsstaterne i deres reformbestrebelse ved at yde teknisk bistand til alle medlemsstaterne, navnlig gennem det foreslåede reformstøtteprogram. Som en del af dette forventes budgetinstrumentet for konvergens og konkurrenceevne at skabe skræddersyede incitament for og yde støtte i forbindelse med reformer og investeringer til euromedlemsstaterne. Endelig spiller midler under samhørighedspolitikken en afgørende rolle med hensyn til at støtte social og territorial samhørighed.

Økonomisk styring og demokratisk ansvarlighed skal gå hånd i hånd. Europa-Parlamentet bør have en stærkere stemme, når det gælder EU's økonomiske styring. Med henblik herpå vil Kommissionen indlede en dialog med Europa-Parlamentet om, hvordan dette kan sikres fremover. Som et første skridt vil medlemmer af Kommissionen med ansvar for økonomiske anliggender tage til Europa-Parlamentet forud for hver af de vigtigste faser i det europæiske semester. Denne øgede demokratiske kontrol med det europæiske semester bør bidrage til at øge ejerskabet og dermed gennemførelsen af reformerne. Mere generelt vil Kommissionen fortsætte dialogen med medlemsstaterne og opfordrer medlemsstaterne til at inddrage de nationale parlamenter, arbejdsmarkedets parter og alle andre relevante interessenter.